

til at gøre ordnede Optegnelser (føre Journal) over deres Behandling af Patienter under Hensyn til den Betydning, det ofte har at kunne faa Oplysning om, dels hvilken Behandling en Læge har givet en Patient, dels hvilke Sygdomme en Person paa et vist Tidspunkt har lidt af; det sidste vil f. Eks. være af stor Betydning for Socialforsikringen. Man har imidlertid ikke ment at burde stille Forslag om, at der paalægges Læger en almindelig Pligt til at føre Journaler. I betydeligt Omfang vilde det meget store Arbejde, man derved vilde paalægge Lægerne, være ganske overflødigt. En fuldstændig Gennemførelse af en saadan Regel vilde iøvrigt næppe kunne opnaas, idet Lægerne i travle Tider som under Epidemier ikke vilde kunne overkomme det dermed forbundne Arbejde.

Udviklingen af Sygeforsikringen har bevirket, at Læger i mindre Omfang end hidtil gør Optegnelser om deres Virksomhed; i mange Tilfælde, hvor Sygekasselæger betales, ikke efter præsterede Ydelser, men efter det Antal af Sygekassemedlemmer, der hører under vedkommende Læge, er Lægen nemlig ikke af Betalingshensyn tvunget til at opnotere sin Behandling af den enkelte Patient. Man anser det imidlertid for paakrævet, at der i hvert Fald skabes Mulighed for at paalægge Lægerne Pligt til at gøre saadanne Optegnelser, at de bliver i Stand til at opfylde den dem paahvilende Oplysnings- og Indberetningspligt, jfr. §§ 8 og 11. Man foreslaar derfor, at der af Indenrigsministeren kan gives nærmere Regler om, i hvilket Omfang og paa hvilken Maa-de Læger med Henblik paa Indberetnings- og Oplysningspligten skal føre ordnede Optegnelser om deres Virksomhed. De nærmere Regler herfor vil det være upraktisk at optage i selve Loven, da disse vil afhænge af Forholdene til enhver Tid, herunder Udviklingen af den øvrige Lovgivning.

Speciallæger, Sygehuse, Klinikker o. lign. Institutioner fører som Regel allerede nu egentlige Journaler eller ordnede Optegnelser over deres Behandling af syge. Man anser det imidlertid for rigtigst, at der skabes en Hjemmel for det offentlige til om fornødent at paalægge disse Læger og Institutioner altid at føre ordnede Optegnelser over deres Behandling af syge, da det i disse Tilfælde i Almindelighed vil dreje sig om Sygdomstilfælde af saa alvorlig Karakter, at det er paakrævet, at man altid kan faa Oplysning om Sygdommene og de Behandlingsmaader, der er anvendt.

Til § 14.

Idet man henviser til den under Af-snit I i Kommissionens Betænkning givne Redegørelse, foreslaar man, at det bestemmes, at der i statslige og kommunale Lægestillinger kun maa ansættes autoriserede Læger, og at kun Læger er berettiget til at udøve den Lægegerning, som udkræves i Henhold til Lovgivningen. Betydningen heraf vil bl. a. være, at kun autoriserede Læger kan udstede Lægeattester, der skal bruges overfor det offentlige eller f. Eks. i Administrationen af den i Sygekasseloven omhandlede Sygeforsikring, ligesom kun autoriserede Læger kan antages til at yde Lægehjælp, for hvilken det offentlige betaler (f. Eks. Lægehjælp til Personer under offentlig Forsorg), eller for hvis Udredelse der er givet nærmere Regler i en Lov, f. Eks. i Sygekasselovgivningen.

Ifølge § 8 i Lov Nr. 111 af 30. April 1909 om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse paahviler det Sundhedsstyrelsen ved indtrædende Ledighed i de af Staten lønnede Lægeembeder at udfærdige offentlig Bekendtgørelse derom, modtage de indkommende Ansøgninger og med Udtalelse om Ansøgenes Adkomst til at komme i Betragtning indsende Sagen til vedkommende Myndighed. Samme Pligt paahviler Sundhedsstyrelsen med Hensyn til de af Kommuner lønnede Lægeembeder, forsaavidt saadant ønskes af vedkommende kommunale Myndighed.

Denne Bestemmelse har til Formaal at bidrage til, at der paa offentlige Sygehuse ansættes de bedst muligt kvalificerede Læger. Man finder, at hertil sigtende Bestemmelser er paakrævet, og foreslaar Bestemmelsen opretholdt og tillige udvidet, saaledes at alle, saavel statslige som kommunale, Lægestillinger kun maa besættes efter forudgaaende offentligt Opslag om Stillings Ledighed. Endvidere foreslaas det gjort til en Pligt ogsaa for kommunale Myndigheder altid at af-æske Sundhedsstyrelsen en Udtalelse angaaende Kvalifikationerne hos Ansøgere til ledende kommunale Lægestillinger.

Man mener herved virksomt at kunne bidrage til, at saadanne Stillinger, hvis rette Besættelse er af stor Betydning for Befolkningen, besættes med de bedst kvalificerede. Under Hensyn til at ogsaa visse private Sygehuse vil faa til Op-gave at modtage lægevidenskabelige Kandidater til praktisk Uddannelse efter Eksamen, jfr. § 2, Stk. 6, og at det derfor har Betydning, at ogsaa saadanne Sygehuse